

[Askjær Jørgensen]

selv drømme om i min virksomhed – jeg ved, at der heller ikke er andre ansvarlige virksomhedsledere, der kunne drømme om det – at give kredit til selskaber, uanset om det er aktieselskaber eller det er anpartsselskaber, uden at jeg har en garantistillelse på en eller anden måde. Det er selvfølgelig noget, man forlanger.

Derfor gælder det her med, at man bare kan oprette et 30.000 kr.s selskab, og så kan man gå i gang med at snyde alle mennesker, ikke. Sådan fungerer det ikke i praksis ude i dansk erhvervsliv. Det fungerer således, at hvis man som selvstændig erhvervsdrivende med en mindre erhvervsvirksomhed for at slippe for nogen skatteflåning ændrer sin virksomhed til et anpartsselskab udelukkende af skattemæssige grunde – det kan også være, fordi det giver en bedre struktur i virksomheden – så skal man, hvis man er i den situation, at man skal have kredit på den ene eller den anden måde, kautionere, stille sikkerhed i privatbolig, eller hvad man måtte have, på enhver måde. Derfor, hvis der drives regulær erhvervsvirksomhed i anpartsselskabsform, så er man enten storkapitalist, og så er man i stand til at give alle garantierne, eller man er så velanskrevet i sin bank, at man får garantierne dér, eller også er man i nøjagtig samme situation rent økonomisk, som man er, når man driver privatejet virksomhed: man må kautionere med alt, hvad man ejer. I de fleste tilfælde kan man få det undtaget, man har i soveværelset, men derudover må man faktisk stille resten som kaution, hvis man er så naiv stadig væk at tro, at man på et tidspunkt kan komme til at eje lidt ved at drive erhvervsvirksomhed i dette samfund. Vi har endnu ikke – jeg har nævnt det over for ministeren én eneste gang – fået én eneste begrundelse for, at det skulle kunne gavne de mindre selskabers renommé at forhøje kapitalen.

Så er der den anden side af det. Vi har jo hørt fra forskellige sider herinde, at man skulle finde ud af en løsning, sådan at man kunne beskatte de selvstændigt erhvervsdrivende, der driver det som privatejet firma, på samme måde som man beskatter selskaberne. Det har man endnu ikke nået, det er man endnu ikke kommet nogen vegne med. Hvorfor vil man ikke lade den ventil stå åben, at disse privatejede mindre virksomheder kan ændres til anpartsselskaber? Hvorfor skal der

absolut lægges hindringer i vejen for det? Hvorfor skal vi høre ledende ministre og ledende socialdemokrater sige i radio, TV og dagspresse og alle mulige andre steder og fra denne talerstol, at det, der skal hjælpe i den nuværende situation, er at gøre det bedre og lettere og mere attraktivt at drive erhvervsvirksomhed, mens vi samtidig skal stå model til disse lovforslag? Det er nøjagtig det samme som at påstå, at den kugle er blå, og så komme og sige: ja, den er altså rød. Det er totalt modstridende, hvad man kommer og siger. Det kan ikke passe, at regeringen vil gøre det bedre og lettere og mere attraktivt at drive erhvervsvirksomhed, og samtidig vil have denne damptrømler med disse store skiver rød salamipølse væltet i hovedet på dansk erhvervsliv. Det kan ikke passe, hr. minister.

Jeg vil prøve at spørge industriministeren, om man ikke godt kunne tage at beslutte sig i socialdemokratiet til at holde op med at påberåbe sig, at man vil gøre det bedre for dansk erhvervsliv, og så erkende, hvad det er, man arbejder henimod: at kvæle samtlige små erhvervsvirksomheder. Tag dog at komme til erkendelse! Eller også tag og følg de ændringsforslag, vi har udarbejdet! Hvis ikke socialdemokratiet vil følge de ændringsforslag, vi har udarbejdet til de tre lovforslag, så er jeg nødt til at sige, at hver eneste gang en fremtrædende socialdemokrat kører frem med: det, vi tilstræber, det, vi gør, er, at vi gør det bedre for dansk erhvervsliv – så passer det ikke. Så fører man falsk varebetegnelse. Det er nøjagtig det, det drejer sig om i dag.

Når jeg forsøger at forklare det meget indtrængende, så er det, fordi dette er et spørgsmål om titusindvis af arbejdspladser i dette samfund. Det er et spørgsmål om milliarder og atter milliarder af kroner i gæld til vores efterkommere. Det er i realiteten det, det drejer sig om. Det er et spørgsmål om, hvorvidt socialdemokratiet i denne vaklende situation virkelig vil holde fast ved, at vi skal gøre så mange mennesker arbejdsløse og nedlægge så mange erhvervsvirksomheder. Vi skulle gøre det rigtige: at tilpasse selskabslovgivningen i den del af Det europæiske Fællesskab, der hedder Danmark, til det øvrige Fællesskabs lovgivning på området.

Hr. minister! Tag at gå herop og bevis, at man virkelig er erhvervsvenlig, og tiltræd de